

Foto Ed. Zegers

pracht van de Biesbos des te mooier uitkomen. Het geluid van de motor was het enige dat de avondstille doorbrak. Een mooier slot van deze heerlijke vakantie op het water hadden we ons niet kunnen denken.

A. C. Mast en A. v. Wijngaarden.

De verspreiding van de Roerdomp in Nederland

In 1951 werd door de afdeling Natuurbescherming en Landschap van het Staatsbosbeheer een voorlopig rapport opgesteld over het voorkomen van de roerdomp als broedvogel in Nederland in de jaren 1947 t/m 1951. Deze publicatie geschiedde met de verwachting dat hieruit nieuwe gegevens en aanvullingen zullen worden verstrekt om zodoende een definitief rapport te kunnen opstellen dat te zijner tijd aan het Ministerie van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen kan worden voorgelegd, opdat kan worden nagegaan of eventueel beschermingsmaatregelen voor het behoud van deze zeldzame vogelsoort moeten worden genomen.

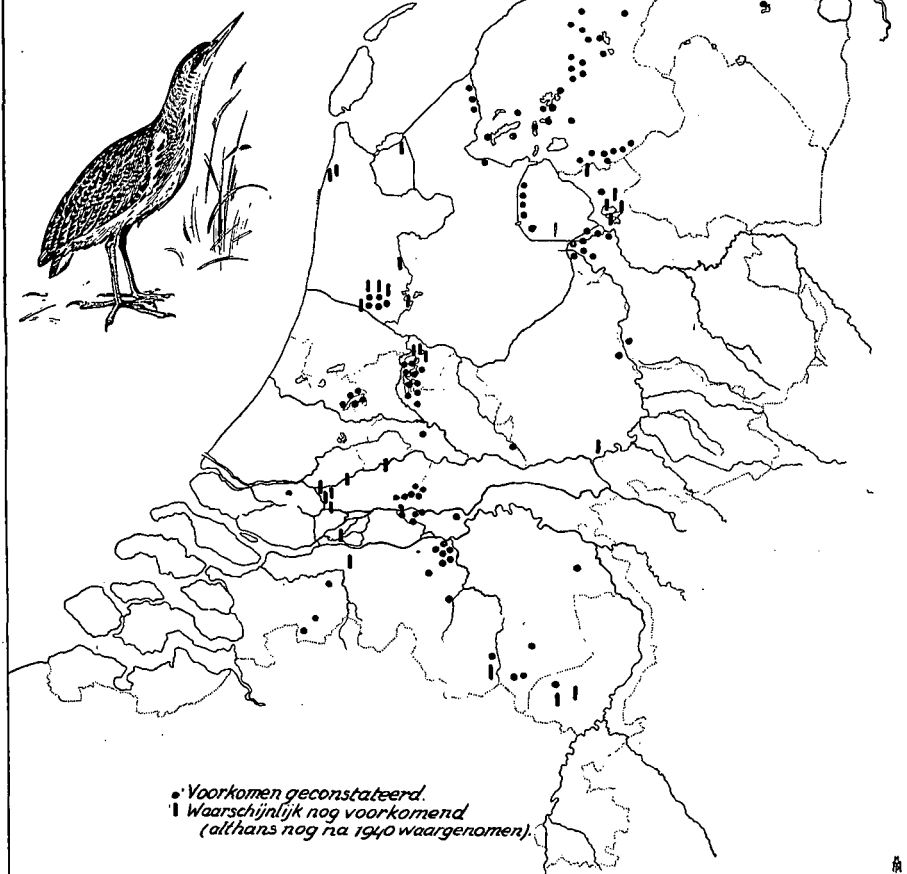
Over het algemeen zijn de gegevens uit vorige jaren onvolledig. Als vergelijkingsmateriaal heeft het Staatsbosbeheer gebruik gemaakt van het in 1942 verschenen „Faunistisch overzicht van de Nederlandse broedvogels” door F. Haverschmidt. Hierin zijn waarschijnlijk de meest volledige gegevens over deze soort te vinden. Zeker is het, dat het aantal roerdampen in ons land sterk is teruggelopen. De voornaamste oorzaken van deze teruggang zijn waarschijnlijk te wijten aan: 1. ontginning van moerasgebieden; 2. strenge winters; 3. aan de zich steeds uitbreidende recreatie-activiteit op plassen en meren; 4. aan het uitdiepen van onze plassen ten behoeve van de zandwinning.

Om de oorzaken van de achteruitgang ook quantitatief beter te leren kennen, zal het nodig zijn na te gaan wat er van onze roerdomp-bevolking nog over is. De gevolgen van verloren gegane broedsels en de nadelige invloed van eventuele strenge winters, zullen zich sterker doen gevoelen, daar de mogelijkheden tot herstel steeds kleiner worden.

Uit het verspreidingskaartje blijkt duidelijk de gebondenheid aan rietvelden en moerasgebieden. Zo herbergen de moerasgebieden van Friesland, N.W. Overijssel, de Vechtstreek, Nieuwkoop en Vlijmen meer dan de helft van het aantal broedparen, dat voor ons land geschat wordt op 150 à 170.

*Verspreiding van de Roerdomp (*Botaurus st. stellaris* L.) in Nederland 1947 t/m 1951*

*volgens gegevens bekend bij de Afdeling
Natuurbescherming en Landschap van
het Staatsbosbeheer.*

De overige nesten worden doorgaans gevonden in meer geïsoleerde moeras-gebiedjes. Bij voorkeur bouwt de roerdomp z'n nest in overjarig riet, zodat die terreinen, waar 's winters alles wordt gesneden, een kleinere kans maken. Ongetwijfeld mogen we aannemen dat niet alle broedplaatsen zijn geregistreerd. Zo bezitten we uit Groningen en Limburg slechts één recente mededeling. Van de Waddeneilanden en Drente zijn geen broedgevallen bekend. Ook Zeeland leverde geen recente gegevens; of de vogel nog in Twente broedt is onbekend.

Om echter te kunnen aantonen dat voor het behoud van deze bijzondere vogel, uitbreiding van het aantal bestaande moeras-reservaten zeer gewenst is, verzoeken we ieder die over betrouwbare, recente gegevens beschikt, deze vóór 1 Augustus 1952 ter beschikking te willen stellen van de afdeling: Natuurbescherming en Landschap van het Staatsbosbeheer, J. M. Kemperstraat 3 te Utrecht.